

Skatan sitter på Kyrko-torn

"Skatan sitter på Kyrko-torn" är kanske Dalins mest kända visa. Melodin är från fransk medeltid. Den brukar kallas "Ro, ro till fiskeskär" efter en annan text, och används senare av Bellman i vaggvisan "Lilla Charles, sov sött i frid".

WISA, ur Witterhets-Arbeten I-V (1767)

Skatan sitter på Kyrko-torn
Och Gåsen läggs i en gryta:
Och den som har sitt hjerte-korn
Behöfwer dermed ej skryta.

Hafwet swallar och skeppet far,
Från Götheborg och til China:
Och den sin Wän i tankar har
Kan intet rasa och flina.

Lilla Wän, kom tag i ring,
Och dansa gälfwet i splitter:
Gör inte narr af hjerte-sting:
jag känner bäst hwar det sitter.

Foglen sjunger i grönan lund,
och qwisten börjar at bära:
jag tänker på hwar rolig stund,
Som jag lär få med min kära!

Hiss up segel, nu ha wi wind
jag vågar alltid på skutan:
Hwar tar sin, så tar jag min,
Och stackar den, som blir utan.

Sätt dig neder i bara snön,
Så fryser du ej om pannan:
Och om min Ängel ej wore skön
Så tog jag säkert en annan

Nögd lefnad

Dalin lär ha varit en man med enkla vanor, trots att han långa tider vistades vid hovet eller hos rika vänner. Den här lilla versen om vad man behöver för att må väl kan säkert vara uppriktigt menad. Den har sjungits till en melodi, "Allegretto", av Johan Helmich Roman.

NÖGD LEFNAD, ur Witterhets-Arbeten I-V (1767)

Äta litet, dricka watten,
Roligt sällskap, sömn om natten,
Käckt arbeta, lägligt bo,
Stillhet någon stund på dagen;
Det är lagen,
För min hälsa och min ro.